

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.

Wersja sandomierska z uzupełnieniami wersji krakowskiej

Rękopis Biblioteki Uniwersytetu w Lipsku „Albertina” 951b, k. 110v–111

Odczyt: Maciej Mikuła

Artykuł 71 [Gn. 69]

[71] Si aliquis arestat equum et dicit, quod sibi aliquis subtraxit aut.

Si aliquis arestat equum et dicit, quod sibi aliquis subtraxerit aut subtractus fuerit aut eo sit spoliatus, ad hoc ~~ho^a~~ se trahere debet, ut iuris est, extunc [/] ille se bene ad suum venditorem trahere potest et venditorem nominare debet, super quem se traxerit, et iurare debet tacto sacramento, quod se ad verum trahat venditorem. Quodcumque sibi nominaverit, ibi ipsum sequi debet, non autem ipsum sequi oportet ultra Mare Aquilonis. Et si sibi defectus fuerit et neminem pro se respondentem habuerit, utpote iudicio venditorem habere non poterit, ut se coram iudicio iactaverit, et tunc sibi fideiussorie faciat cautionem iudici pro pena et pro expensis, quas adversarius suus expendit, [k. 111] et diem nominare, quando ibidem debeat pervenire. Sin autem dixerit, quod eundem equum in foro communi et libero emerit, extunc suam pecuniam, quam pro eodem equo dedit, integraliter amittit, et illi suum equum reddere oportet, et nullam penam pro eo amittit [^b].

^a skreślone ręką autora podstawy; ^b bliżej nieokreślony znak, niewykluczone etc.

[hasła: koń, zastępstwo, kradzież, sprzedaż, ewikcja, przysięga, odpowiedzialność, sąd, poręczenie, pieniądze]